

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobkyň: **a) Zenit Real Estate, spol. s r.o.** a **b) Zenit, spol. s r.o.**, obě Radlická 138, Praha 5, obě zast. advokátem Mgr. Danem Podpěrou, Holečkova 105/6, Praha 5, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) CETIN a.s.**, Českomoravská 2510/19, Praha 9, **II) P&P Tiskařská s.r.o.**, Losiná 303, zast. advokátem Mgr. Markem Dejmekem, Perlová 68/7, Plzeň, **III) Pražská teplárenská a.s.**, Partyzánská 1/7, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2020, čj. MHMP 1097342/2020, sp. zn. S-MHMP 2194157/2019/STR, v řízení o kasační stížnosti žalobkyň proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 7. 2021, čj. 6 A 109/2020 - 69,

t a k t o :

- I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 7. 2021, čj. 6 A 109/2020 - 69, **se ruší** v rozsahu, ve kterém soud zamítl žalobu žalobkyně a).
- II. Žaloba žalobkyně a) **se odmítá**.
- III. Řízení o kasační stížnosti žalobkyně b) **se zastavuje**.
- IV. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- V. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- VI. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o žalobě žalobkyně a).
- VII. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o žalobě žalobkyně a).

O d ů v o d n ě n í :

[1] Stavební úřad Městské části Praha 10 povolil v roce 2019 změnu územního rozhodnutí týkajícího se pozemku v Praze – Malešicích. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně b) odvolání, které žalovaný rozhodnutím v záhlaví zamítl jako nepřipustné, protože žalobkyně b) nebyla účastníkem územního řízení. Současně ale proti rozhodnutí o změně územního rozhodnutí podal (připustně) odvolání i státní podnik LOM PRAHA. V napadeném rozhodnutí se tedy žalovaný vypořádal i s argumentací státního podniku (založenou na zohlednění stanoviska Ministerstva obrany a provedení řízení EIA), ale nevyhověl jí a i odvolání státního podniku zamítl.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podaly žalobu k městskému soudu jak žalobkyně a), tak žalobkyně b). Městský soud ale jejich žaloby zamítl. V případě žalobkyně a) proto, že se na ni výrok rozhodnutí žalovaného nijak nevztahoval a z žaloby ani nebylo patrné, proč tato žalobkyně podala žalobu proti napadenému rozhodnutí. V případě žalobkyně b) pak žalobu zamítl proto, že žalobní argumentace se vůbec netýkala závěru o nepřipustnosti odvolání.

[3] Žalobkyně a) i žalobkyně b) [stěžovatelky a) a b)] podaly proti rozsudku městského soudu kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. V kasační stížnosti rozsáhle rekapituluji dosavadní řízení před správními orgány a městským soudem. Stěžovatelka a) tvrdí, že zevrubně popsala důvody, proč se cítila dotčena rozhodnutím žalovaného. Stěžovatelka b) namítá, že je nájemkyní nemovitostí ve vlastnictví stěžovatelky a). Jako nájemkyně tedy prý byla v postavení osoby dotčené podle stavebního zákona. Podle obou stěžovatelek se ale městský soud s jejich argumenty nevypořádal dostatečně.

[4] Žalovaný i osoba zúčastněná II) navrhuji kasační stížnost zamítnout. Žalovaný mj. upozornil na to, že argumentace stěžovatelek je účelová, a doplnil také, že i další žalobu týkající se změny územního rozhodnutí (podanou dalším účastníkem řízení) městský soud zamítl. Zbylé osoby zúčastněné se nevyjádřily.

[5] Kasační stížnost stěžovatelky a) posoudil NSS níže, zatímco **řízení o kasační stížnosti stěžovatelky b) musel zastavit**. NSS totiž výrokem č. I. usnesení ze dne 5. 8. 2021, čj. 10 As 324/2021-16, vyzval (s ohledem na § 33 odst. 8 s. ř. s.) **každou ze stěžovatelek** k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení a poučil je i o následcích nevyhovění této výzvě. Usnesení bylo téhož dne doručeno zástupci stěžovatelek.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích] zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů. Po marném uplynutí lhůty soud řízení zastaví. Usnesení s výzvou k zaplacení soudního poplatku bylo zástupci stěžovatelky doručeno dne 5. 8. 2021 (čtvrtek). Lhůta k zaplacení tedy marně uplynula dne 20. 8. 2021 (pátek). Zatímco stěžovatelka a) [společnost **Zenit Real Estate**] soudní poplatek zaplatila

pokračování

pár dní po doručení usnesení, stěžovatelka b) [společnost **Zenit**] ve lhůtě soudní poplatek nezaplatila, NSS proto řízení o kasační stížnosti ve vztahu ke stěžovateli b) zastavil podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] Pokud jde o kasační stížnost **stěžovatelky a)**, NSS ji posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a našel při tom vadu, kterou by se musel zabývat i bez návrhu (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Rozsudek městského soudu je třeba zrušit, neboť k projednání věci chyběly podmínky řízení. Žaloba stěžovatelky a) totiž byla podle § 68 písm. a) s. ř. s. nepřipustná. NSS připomíná, že *otázka přípustnosti žaloby spadá do širšího okruhu podmínek řízení*, které je soud povinen zkoumat z úřední povinnosti. Až po ověření předpokladu přípustnosti žaloby se může soud věcí zabývat po obsahové stránce (rozsudky NSS ze dne 21. 12. 2020, čj. 10 Azs 329/2020-32, bod 4, ze dne 27. 11. 2020, čj. 7 Azs 246/2020 - 26, bod 5, ze dne 30. 4. 2019, čj. 9 Ads 303/2018-32, bod 14).

[8] Podle § 68 písm. a) s. ř. s. je žaloba nepřipustná, *nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného*. NSS připomíná, že vyčerpat opravné prostředky musí každý z účastníků řízení *osobně*. Stěžovatelka a) se nemůže dovolávat řádného opravného prostředku podaného třetí osobou, byť by hájila stejný zájem a stanovisko jako ona (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 11. 2019, čj. 8 Azs 301/2019 - 28, bod 8, ze dne 15. 9. 2016, čj. 9 As 127/2016-78, bod 25, nebo ze dne 9. 12. 2010, čj. 9 As 43/2010-50). V nynější věci ani nejde v případě stěžovatelky a) o právní nástupnictví stěžovatelky b), které by bylo relevantní pro povinnost stěžovatelky a) vyčerpat opravné prostředky.

[9] Není ani dána žádná výjimka z této povinnosti. Stěžovatelka *byla* jako vlastník dotčených nemovitostí účastníkem řízení (takto byla uvedena již v rozhodnutí o změně územního rozhodnutí) a *mohla* se proti rozhodnutí o změně územního rozhodnutí odvolat (nejde tedy o výjimku použitou např. v rozsudku NSS ze dne 18. 4. 2014, čj. 4 As 157/2013-33, č. 3060/2014 Sb. NSS, bod 30). Stejně tak nedošlo v odvolacím řízení k jakékoliv změně rozhodnutí správního orgánu na újmu práv stěžovatelky.

[10] Z uvedených důvodů NSS nemohl postupovat jinak než napadený rozsudek zrušit, neboť městský soud měl žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. a) s. ř. s. Podle § 110 odst. 1 s. ř. s. věty první za středníkem s. ř. s., jestliže již v řízení před soudem byly důvody pro odmítnutí návrhu, rozhodne o tom současně se zrušením rozhodnutí soudu NSS. Proto současně se zrušením napadeného rozsudku NSS sám žalobu stěžovatelky a) odmítl.

[11] Protože NSS rozhodl současně se zrušením rozsudku i o odmítnutí žaloby stěžovatelky a), rozhodl rovněž o nákladech řízení, které předcházelo zrušenému rozhodnutí (§ 110 odst. 3, věta druhá s. ř. s.), a to jen ve vztahu k žalobě stěžovatelky a), neboť rozsudek městského soudu zůstal nedotčen, co se týče zamítnutí žaloby stěžovatelky b). Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Do těchto nákladů řízení patří jak náklady vzniklé v řízení před městským soudem, tak i náklady, které vznikly v řízení o kasační stížnosti. Z tohoto důvodu nemají

účastníci právo na náhradu nákladů řízení ani před městským soudem, ani před NSS. Osoby zúčastněné právo na náhradu nákladů řízení nemají [osoba zúčastněná II) soudu sdělila, že žádné náklady ani neuplatňuje].

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. prosince 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu